

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 269. SZÁM

SZOMBAT, 1954 NOVEMBER 13.

ÁRA: 50 FILLÉR

MAI SZÁMUNKBÓL:

A FRANCIA SZOCIALISTA PÁRT A PÁRIZSI
EGYEZMÉNYEK RATIFIKÁLÁSA MELLETT
FOGLALT ÁLLÁST

(2. oldal)

FELELŐSSÉGRE VONJÁK A HANYAG
AGRONÓMUSOKAT ÉS TRAKTORISTÁKAT

(2. oldal)

VÁLASZTÁSI NAGYGYÜLESEK A SZEGEDI
JÁRÁSBAN

(4. oldal)

A Magyar Népköztársaság ENSZ-tagságáról

Az Egyesült Nemzetek jelenlegi, kilencedik ülészakát megelőzően Népköztársaságunk kormányza beadványt intézett az ENSZ-hez és kérte, hogy vegyék fel Magyarországot az Egyesült Nemzetek Szervezetének teljes jogú tagjai közé. 1947 április 22. óta — amikor első ízben fordultunk az ENSZ-hez hasonló kérelemmel — ez évben tizedik alkalommal kérjük felvételünket.

Önkéntelenül is felvetődik a kérdés: az Egyesült Nemzetek Szervezete miért nem teljesíti hét év óta minden ülészakán alkalomával tárgyaló kérelmünket? Talán azért, mert nem feleltünk meg az előírt feltételeknek? Szó sincs róla! Ha áttekintjük a hazánkkal kötött békeszerződés megfelelő pontjait, már a békeszerződés bevezetőjében olvashatjuk, hogy »a békeszerződés megkötése lehetővé teszi a Szövetséges és Társult Hatalmak számára, hogy támogassák Magyarországnak arra irányuló kérelmét, hogy az Egyesült Nemzetek tagjává legyen«. Lehetővé teszi hazánk felvételét az ENSZ-alapokmány 4. cikkelye is, amely szerint »az Egyesült Nemzetek tagsága nyitva áll minden békeszerető állam előtt, amely a jelen alapokmányban foglalt kötelezettségeket vállalja és a szervezet megítélése szerint képes és hajlandó e kötelezettségek teljesítésére«.

Népköztársaságunk kormányza már több esetben leszögezte: vállalja az ENSZ-alapokmányban rögzített kötelezettségeket, képes és hajlandó azok teljesítésére. Túl ezen: hazánk független állam, diplomáciai kapcsolatokat létesítettünk a legtöbb országgal és pontosan végrehajtjuk a békeszerződés előírásait. Népköztársaságunk — mint a legutóbbi beadványunk is hangsúlyozza, — »kiveszi részét a nemzetek közötti gazdasági és kulturális együttműködésből és nemzetközi kapcsolatainak mindenirányú kiszélesítésére törekszik. Bár nem tagja az ENSZ-nek, tevékenyen részt vesz több mint 100 nemzetközi szervezetnek, így az ENSZ különböző szervezeteinek és bizottságainak munkájában«. Kétségtelen tehát, hogy a Magyar Népköztársaság minden tekintetben megfelel a felvétellel szemben támasztott követelményeknek. Hogy pillanatnyilag mégsem tagja az Egyesült Nemzetek Szervezetének, annak más oka van.

Ez az ok hamar kitűnik a felvételeket tárgyaló ENSZ-ülések vitájából. 1949 óta ugyanis egyre több a felvételünk mellett leadott szavazatok száma. Így 1952-ben már 22 állam küldöttje szavazott mellettünk, 21 ellenünk és több ország — Anglia, Franciaország — delegátusa pedig tartózkodott a szavazástól. Csúpan az amerikai Egyesült Államok küldöttsége foglalt minden alkalommal állást hazánk felvétele ellen.

Az Egyesült Államok ENSZ-képviselői felszólalásaikban sikraszálltak ugyan amellett, hogy az ENSZ kapuit minél szélesebbre kell kitérni, ugyanakkor pedig a legkülönbözőbb kifogásokkal igyekeznek megakadályozni több állam, így Népköztársaságunk felvételét is. 1949-ben Warren Austin, az Egyesült Államok fidelegátusa a Biztonsági Tanácsban őszintén megmondta, miről van szó. — »Az Egyesült Államok támogatná a népi demokratikus országok felvételét — mondotta többek között —, ha azok megváltoztatnák politikájukat«. Nos, tehát innen fúj a szél!

Az ENSZ-közügyülés jelenlegi ülészakán felvételi kérelmünk tárgyalása annak a két beadványnak az alapján történik, amelyet a Szovjetunió küldöttsége — amely egyébként minden esetben támogatja felvételi kérelmünket — terjesztett elő az ENSZ-közügyülés előző, nyolcadik ülészakán. A Szovjetunió ezalakkalommal benyújtott egyik javaslata ajánlja, hogy a Biztonsági Tanács vegye fel Albániát, a Mongol Népköztársaságot, Bulgáriát, Romániát, Magyarországot, Finnországot, Olaszországot, Portugáliát, Írországot, Jordániát, Ausztriát, Ceylont, Nepált és Libiát, tehát 14 államot az ENSZ-be. A másik szovjet javaslat Magyarországot, Bulgáriát, Romániát, Finnországot és Olaszországot, tehát azokat az államokat ajánlja felvételre, amelyekkel a Szövetségi és Társult Hatalmak békét kötöttek. A közgyűlés annakidején nem szavazott e javaslatok felett, hanem Peru küldöttségének indítványára Egyiptom, Hollandia és Peru delegátusából »jószerzőletti bizottság« alakult, azzal a feladattal, hogy a Biztonsági Tanács tagjaival tárgyalja meg a tagfelvételi kérdéseit és az ENSZ kilencedik ülészakán tegyen jelentést tárgyalásainak eredményéről.

Az ENSZ különleges politikai bizottsága, ahová felvételünk ügye a Biztonsági Tanácsot megelőzően került, meghallgatta a »jószerzőletti bizottság« jelentését, amely arról számolt be, hogy nem tudott megegyezésre jutni a Biztonsági Tanács tagjaival, tehát semmivel sem mozdította elő azt az ügyet, amelynek megoldásában közre kellett volna működni. S ha figyelembe vesszük, hogy a különleges politikai bizottság a tagfelvételi kérelmek két hét óta folyó vitájában a maga részéről sem tett úgyszólván semmit, megállapíthatjuk, hogy az ENSZ-közügyülés kilencedik ülészakán eddig nem sok történt annak érdekében, ez említett országok — köztük hazánk — az ENSZ tagjai legyenek.

Pedig a nemzetközi helyzet légkörének jelentős enyhülése jogos reményekkel töltött el bennünket ENSZ-tagságunk kedvező elintézését illetően. Az Egyesült Államok küldöttsége azonban továbbra is arra törekszik, hogy megakadályozza a javasolt államok felvételét. Ehelyett — semmivel sem indokolhatóan — Laosz és Kambodzsa felvétele mellett kardoskodik, holott a két indoknai állam politikai helyzete még rendezésre vár.

Az ENSZ különleges politikai bizottsága november 10-én befejezte az új tagok felvételének általános vitáját és a tizen-négy állam felvételének ügye rövidesen a Biztonsági Tanács elé kerül. Bizonyos, hogy a Biztonsági Tanács döntését nagy harc fogja megelégedni és hogy az Egyesült Államok továbbra is ellenezni előzi felvételünket az ENSZ-be. A tagállamok jelentős többsége azonban híve az ENSZ egyetemességének, annak, hogy e világ-szervezet kapuinak meg kell nyílniok valamennyi nemzet előtt, mert csak így lesz képes nagy és nemes feladatait maradék nélkül teljesíteni.

Petrovics István

Szeged életéből

Ismét a Szegedi Kenderfonógyár vezet

A Szegedi Kenderfonógyárban november 9-én ismét értékelték a Textilművek és a Szegedi Kenderfonógyár közötti párosversenyt. Mindkét üzem részéről a szakszervezet képviselői jelentek meg.

Ismét a Szegedi Kenderfonógyár vezet. 146 pontjuk van, a Textilműveknek viszont 107,6 a pontszámuk. Berta Mária, a Textilművek gyűrűsfonója, aki a verseny kezdetén átlagosan 106,7 százalékos érté el, most 105,9 százalékosra teljesítette a tervét. Ezzel mínusz 18 pontot szerzett. Bálint Jánosné, aki 112 százalékkal kezdett, 133 százalékosra ért el. Nála pluszpontként 643 a pontarány.

A két üzem közötti verseny igen élénk. Tíznaponként értékelik az eredményeket és nem feledkeznek meg arról sem, hogy a párosversenyek értesüljenek a legfrissebb eredményekről.

Új, jobb eredmények a Jutáruhágyárban

A Szegedi Jutáruhágyár dolgozói a forradalmi műszak versenyrendjével dolgoznak tovább. Újabb eredményeket ér el az üzem. A forradalmi műszak eredményei is kiválóak voltak. A szövöde például 109,2 százalékosra teljesítette a tervét, jelenleg 113,4 százalékos tervteljesítésnél tart. A fonódában is hasonló az eredmény. Itt csak egytized százalékkal emelkedett a termelés, de ez is szép, mert a 116,1 százalékosról 116,2-re ugrottak.

Ehhez az eredményhez hozzájárultak a műszaki dolgozók azzal, hogy megteremtették a megfelelő műszaki feltételeket a dolgozók zavartalan munkájához. Ha egyenként értékeljük a fonódai és szövödei munkásokat, a legkiválóbbak közé kell sorolnunk Kispál Anna fonódót 115 százalékos teljesítményével, Mosoni Rozáliát 117 százalékkal és Balogh Kálmánt 119 százalékkal. A vetülékcsevelőben Horváth Imréné eredménye a legmagasabb: 144 százalék. A szövödeben változatlanul a legjobbak: Ökrös Istvánné sztahanovista szövőnő 147, Tüskös Mária és Vidács Margit ifjúmunkások 141—141 százalékkal. A forradalmi műszak eredményeinek továbbfokozásához erőt ad a Jutáruhágyár dolgozóinak az, hogy ismét el akarják nyerni a büszke élüzem címet.

Nagygyörgy Imre

Új egészségvédelmi berendezés a Ruhagyárban

A Ruhagyár készáruvártárának dolgozói a gumikabátok varrása által »kivert« részeket ragasztóanyaggal vonják be, hogy azt az esővíz átszivárgásától megóvják.

A raktár dolgozóinak egészségvédelme érdekében az acetónos gőzök elpárolgatására légelszívó berendezéseket helyeztek üzembe, amely állandóan cseréli a helyiség nehéz levegőjét.

Képiünkön: a raktár dolgozói munka közben.

Színjátszó bemutató

a Szegedi Kenderfonógyár kultúrtermében

Színjátszó bemutatót rendez a Csongrádmegyei Tanács Vb. és a Szeged Városi Tanács Vb. népművelési osztálya a Szegedi Kenderfonógyár Rigó-utcai kultúrtermében szombaton és vasárnap. A bemutató napirendje: 13-án este 7 órakor a gyár színjátszó csoportjának bemutatóelőadása. Az előadás után vita, Vitavezető Nagy Dezső tudományos kutató. 14-én délelőtt 9 órakor a gyár színjátszó csoportjának javító próbája Barta Lajos »Tavaszi mámor« című egyfelvonásosából. A próbát Radányi Sándor, a Népművészeti Intézet munkatársa vezeti. 12 órakor a Népművelési Intézet színjátszó tanfolyamát végzett hallgatók baráti megbeszélése.

Ma kultúrotthonat avatnak a postás dolgozók

A szegedi postás dolgozók új kultúrotthona a Vársárhelyi sugárút 21. szám alatt elkészült. Ma este 7 órakor avatják fel. A kultúrotthonat ellátták a legcélszerűbb berendezésekkel, zsinórpadlással, színpaddal, süllyesített zenekari aknával, beépített vetítő és hangereősítő berendezéssel. Körülbelül 600 ezer forintos befektetéssel és a postás dolgozók ötszáz napi társadalmi munkájával készült el. Igazgatója Vámos László. Terveik szerint a kultúrotthon a postás dolgozók és Felsőváros lakosságának kultúrelvét kívánja fejleszteni. A kultúrotthon avatásán az építésmunkájában kitűnt dolgozókat megjutalmazták. Az ünnepi műsorban fellép a postás kamarakórus, a zenekar és a debreceni postás kultúrotthon szolista, Timár Ila. A színjátszó csoport Csonka István rendezésében mutatkozik be a közönség előtt.

GYERMEKBIRODALOMBAN

MOST LÉPJUNK be oda abba a szentélybe, ahová még az édesanyjának sem lehet bemenni, csak a kis előszobáig jutnak el.

Ami a szem először észrevesz: minden tiszta, a szoba, a bútor, a gyerekek. A Konzervgyár bölcsődeje is két részre tagozódik: magára a bölcsőde és a típegőre. A kis fehér rácsos ágyakból szőke, barna, ragyogó szemű, kíváncsisággal tekintenek szegződnek a látogatóra. Csöpp szájukból ugyanolyan csöpp fog villog elő. — kedve lenne az embernek össze-vissza csókolni őket. De hát nem szabad. Örülünk, hogy bejutottunk ide, ebbe a gyermekbirodalomba, ahol 24 csöppesség tölti napjait: esznek, isznak, alusznak, játszanak, nevelgének, néha sírnak egy kicsit, különösen akkor, amikor »ajonok« még a bölcsődeben.

Ilyen életük nem volt a szülőknél, mikor ilyen kicsinyek voltak. HÁT MEG A NAPKÖZIBEN! Azt teljesen különválasztották a bölcsődétől. Itt már »nagy gyerekek« vannak. A szépen feldíszított előszobában a falra függesztett, keretbe helyezett fényképek jelzik az óvoda fejlődését. Minden évben 10 gyerek ment el nyaralni az ország különböző vidékére. Egyik kép: három évvel ezelőtt Sopron megyében Rétökmu-szajon, tavaly Balatonbogláron, az idén pedig Parádásváron voltak. A játszóteremben 30 kislány, kislány köszön: »Előre«. A kis mosdónál két egyforma aranyos kislány mossa parányi kezét: Májer Ágika és Klárka, öt évesek, ik-

Májer Ágika és Klárka kezét mosnak

(Liebmann Béla felvétele)

rek. Mindjárt oda is süggük Wischna Emilné ovónéninek, hogy ők táncolnának. Az ovónéni énekel az ikrek pedig táncolnak ügyesen, elnézné az ember órákon keresztül őket.

A szekrényben, a fogason, ahol a holmijuk van a gyerekeknek jelzés látható. A kis Csanádi Laci-ka mindjárt oda ugrik: »Az enyim a dada« — jelenti ki büszkén. A másik szekrény is kitarul: nagyon gazdag ez az óvoda. Telis-tele van ruhácskákkal, napozókkal, macskákkal. Most készültek szép színes, kockás, finom anyagból blúzok nékik, az ágyacskájukban fehér és színes pizsamák, rózsaszín párnák, rengeteg játék, baba, hintáló, minden, minden. A konyha mellett kamra, abban méz, kolbász, befőtt, zsir, cukor, keksz — minden, mi szem-szájnak ingere.

EZ CSAK EGY BÖLCSŐDE és napközitthon Szegeden. Több ilyen szép, jól felszerelt otthon van városunkban, üzemeiben, kerületekben — s egyre több lesz. Látunk gazdagodni: az édesanyját és édesapát: kovácsolják szebbé, boldogabbá.

M. T.